

Sygn. akt I CSK 691/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku M.M.

przy uczestnictwie Miasta . W. i J.M.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 maja 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Miasta . W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 28 czerwca 2018 r., sygn. akt V Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) oddala wniosek wnioskodawcy o zasądzenie od uczestnika

postępowania Miasta . W. zwrotu

kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania wobec wykazania przez skarżącego, że sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierza w ten sposób do zagwarantowania, że skarga kasacyjna (nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń) będzie pełnić przypisanie jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie.

Z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wynika, że dla przyjęcia skargi kasacyjnej konieczne jest określenie przez skarżącego we wniesionym środku zaskarżenia konkretnej przyczyny kasacyjnej określonej w tym przepisie oraz wywiedzenie uzasadnienia, w którym przedstawione zostaną argumenty jurydyczne wskazujące na zasadność zgłoszonego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tych wymagań nie spełnił skarżący, który ograniczył się jedynie do ogólnego wywiedzenia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 2 skargi kasacyjnej) bez jednoczesnego wskazania na jakiej (konkretnej) podstawie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. opiera on swoje żądanie. Podstaw dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie można dopatrzeć się w również w zawartym na stronie 3 skargi kasacyjnej uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W tym zakresie skarżący ogranicza się bowiem do lakonicznego wyводу będącego w istocie jedynie wyartykułowaniem własnej oceny w kwestii prawidłowości rozstrzygnięcia przyjętego przez Sąd drugiej instancji.

W sprawie nie zachodzi także nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy oddalił zgłoszone przez Wnioskodawcę w piśmie z dnia 30 października 2018 r. żądanie zasądzenia od uczestnika postępowania kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ze względu na to, że stosowne pismo zostało wniesione po upływie terminu właściwego na wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). W orzecznictwie przyjmuje się, że nie stanowi odpowiedzi na skargę tak nazwane pismo procesowe, które zostało wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym (art. 167 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 13 § 2 k.p.c. - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2012 r., II PK 139/11, nie publ.).

